

РОЗДІЛ 4

МОВИ НАРОДІВ АЗІЇ, АФРИКИ, АБОРИГЕННИХ НАРОДІВ АМЕРИКИ ТА АВСТРАЛІЇ

УДК 811.581'27'246.2:316.7

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.45.1.28>

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЯВИЩА ПЕРЕМИКАННЯ КОДІВ У МОВІ МАСОВОЇ КУЛЬТУРИ КИТАЮ (НА ПРИКЛАДІ КОМІКСУ “I, TUZKI, U?” ТА П'ЄСИ «这一夜, WOMEN 说相声»)

FEATURES OF THE FUNCTIONING OF THE PHENOMENON OF CODE- SWITCHING IN THE LANGUAGE OF CHINESE MASS CULTURE (USING THE EXAMPLE OF THE COMIC “I, TUZKI, U?” AND THE PLAY «这一夜, WOMEN 说相声»)

Горбенко А.С.,

*orcid.org/0009-0004-7340-1099**студент VI курсу факультету східних мов**Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

Стаття присвячена дослідженню лінгвопрагматичних особливостей функціонування явища перемикання кодів (code-switching) у мові сучасної масової культури Китаю. Актуальність дослідження зумовлена розвитком цифрових технологій та інтенсифікацією міжкультурних контактів, що призвело до трансформації білінгвізму з маргінального лінгвістичного феномену на соціальну реальність. У статті проаналізовано еволюцію наукової дискусії щодо взаємодії мов: від класичних підходів А. Шляйхера та Р. Раска до сучасних соціолінгвістичних концепцій У. Вайнрайха, Е. Гаугена, К. Маєрс-Скоттон та інших. Особливу увагу приділено термінологічному розмежуванню понять «масова» та «популярна» культура крізь призму європейської та американської шкіл. Встановлено, що мова масової культури Китаю функціонує як специфічна система, що перебуває в опозиції до літературної норми (путунхуа), де зовнішня форма переважає над змістом. В якості емпіричної бази дослідження було обрано тексти сучасних китайських медіа: комікс книги Момо Ванг “I, TUZKI, U?” та п'єси Стена Лая «这一夜, Women说相声». Застосування структурної класифікації Ш. Поплак та інтеракційної моделі Дж. Гамперца дозволило виявити суттєву жанрову диференціацію у використанні мовних кодів. Зокрема, у візуальному дискурсі комікс-книги переважає міжреченнєве перемикання (78,6%), яке виконує функцію стилізації та створення «глобального» іміджу персонажа. Натомість у театральному дискурсі домінує внутрішньореченнєве перемикання (67,07%), що стає інструментом лінгвістичної гри, сатири, гендерної самоідентифікації. Наукова новизна роботи полягає у виявленні та описі індикативної функції перемикання кодів як інструменту обходу соціокультурного табу та цензурних обмежень. Зокрема, проаналізовано використання латинських аббревіатур (SJB, WBD, BC) як стратегічного способу завуалювання грубої лексики. Результати дослідження засвідчують, що перемикання кодів у мові масової культури Китаю є свідомою стратегією конвергенції з двомовною аудиторією та засобом підвищення «престижу» культурного продукту. Окреслено перспективи подальших розвідок у галузі цифрової трансформації китайського медіадискурсу.

Ключові слова: мовний контакт, білінгвізм, перемикання кодів, масова культура Китаю, мова масової культури, лінгвопрагматика, соціолінгвістика.

The article is devoted to the study of the linguopragmatic features of the functioning of the phenomenon of code-switching in the language of modern Chinese mass culture. The relevance of the study is due to the development of digital technologies and the intensification of intercultural contacts, which led to the transformation of bilingualism from a marginal linguistic phenomenon to a social reality. The article analyzes the evolution of the scientific discussion on the interaction of languages: from the classical approaches of A. Schleicher and R. Rusk to the modern sociolinguistic concepts of W. Weinreich, E. Haugen, K. Myers-Scotton and others. Special attention is paid to the terminological distinction between the concepts of "mass" and "popular" culture through the prism of European and American schools. It has been established that the language of Chinese mass culture functions as a specific system that is in opposition to the literary norm (putonghua), where the external form prevails over the content. The texts of modern Chinese media were chosen as the empirical basis for the study: the comic book by Momo Wang “I, TUZKI, U?” and the play by Stan Lai «这一夜, Women说相声». The application of the structural classification of S. Poplack and the interaction model of J. Gumperz made it possible to identify significant genre differentiation in the use of language codes. In particular, in the visual discourse of the comic book, intersentential switching (78.6%) prevails, which performs the function of stylization and creation of a “global” image of the character. In contrast, in theatrical discourse, intrasentential switching (67.07%) dominates, which becomes a tool of linguistic play, satire, and gender self-identification. The scientific novelty of the work lies in the identification and description of the indicative function of code-switching as a tool for circumventing socio-cultural taboos and censorship restrictions. In

particular, the use of Latin abbreviations (SJB, WBD, BC) as a strategic way of concealing coarse vocabulary is analyzed. The results of the study indicate that code-switching in the language of Chinese mass culture is a conscious strategy of convergence with a bilingual audience and a means of increasing the "prestige" of a cultural product. Prospects for further research in the field of digital transformation of Chinese media discourse are outlined.

Key words: language contact, bilingualism, code-switching, Chinese mass culture, mass culture language, linguo-pragmatics, sociolinguistics.

Постановка проблеми. Інтенсифікація між-культурних контактів, розвиток цифрових технологій, міграція населення та багато інших чинників призводять до формування динамічної системи в котрій переплітаються різні лінгво-культурні коди. Яскравими прикладами такої мовної еволюції є *білінгвізм* та *явище перемикування кодів*. Якщо раніше обидва феномени розглядалися дослідниками переважно як маргінальні явища, наразі це є глобальною соціальною реальністю. Згідно статистичних даних, щонайменше 50% населення планети є білінгвами або мультилінгвами. Приблизно 43% людей можуть вільно використовувати дві мови в повсякденному спілкуванні [4]. Особливо показовою є ситуація на території Європейського Союзу, де 59% громадян здатні підтримати розмову принаймні однією іноземною мовою [7]. На тлі вищезазначених світових тенденцій особливої гостроти це питання набуває в контексті мови масової культури Китаю, який є не просто активним учасником, а однією з рушійних сил глобальних соціокультурних процесів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Витоки наукової дискусії щодо явища взаємодії мов сягають ще кінця XVIII століття, коли у дослідників виникла потреба систематизації «змішаних мов» (Mischsprachen). Тривалий час багато вчених відкидали системне змішання мов, зокрема А. Шляйхер та Р. Раск, які вважали граматичну структуру будь-якої з мов недоторканою [20, р. 2; 17, р. 30]. Альтернативного погляду дотримуються Г. Шугардт та Е. Віндіш, які стверджують, що «чистих» мов не існує, а в основі будь-якого лінгвістичного змішування лежить білінгвізм [21; 25, Р. 101-126]. Фундаментальним методологічним відкриттям у вивченні цієї проблеми стала праця У. Вайнрайха «Мови в контакті». Вчений пропонує пояснення феномену мовного контакту через діяльність конкретного мовця та стверджує: «Дві або більше мови вважаються такими, що перебувають у контакті, якщо вони використовуються по черзі тими самими особами. Індивіди, які використовують ці мови, є, таким чином, місцем контакту» [24, р. 1]. Схожої думки притримуються Е. Гауген та Е. Сепір, які досліджували механізми лінгвістичного запозичення та його соціокультурні тригери [10, Р. 210-231; 19, Р. 205-206].

У лінгвістичній літературі представлено широкий спектр інтерпретацій поняття двомовності: від дефініцій Л. Блумфілда, який визначав білінгвізм як рівне володіння двома мовами [6, Р. 56], до праць У. Вайнрайха, де білінгвізм розглядається як практика почергового використання двох мов [24, р. 1]. Співзвучною до підходу Вайнрайха можна вважати позицію українського мовознавця Ю. Жлуктенка, який зміщує фокус на функціональний аспект явища, коли учасники в процесі спілкування паралельно оперують двома мовними системами [1]. Межі двомовності дослідники визначають по різному: Е. Гауген вважає початком білінгвізму здатність продукувати свідомі висловлювання другою мовою [10, р.7], а Ф. Грожан – із регулярністю їх використання у повсякденному житті [9, Р. 175-176]. Т. Скутнабб-Кангас пропонує вважати білінгвом лише того, хто володіє обома мовами на рівні носія [22, р. 81]. К. Маєрс-Скоттон розширює цю дискусію, стверджуючи, що ідеальна збалансованість є рідкісним явищем, а двомовною людиною варто вважати за умови, якщо вона здатна самостійно формувати цілі речення, виходячи за межі заучених шаблонів [14, Р. 3-4].

Динамічним виявом білінгвізму в мовленнєвій діяльності виступає явище *перемикування кодів* (*code-switching*). Запровадження терміна «перемикування коду» в лінгвістичний дискурс пов'язане з іменами Е. Гаугена та У. Вайнрайха. Зокрема, Г. Кебея резюмує підхід Е. Гаугена, описуючи перемикування кодів як «лінгвістичної ситуації, коли двомовні люди вводять одне неасимільоване слово з однієї мови в іншу» [12, Р. 225-233]. Керол Маєрс-Скоттон трактує явище перемикування коду як «використання двох або більше мов в одній розмові, зазвичай в межах одного розмовного звороту або навіть в межах одного речення цього звороту» [14]. Загалом явище перемикування кодів визначається як динамічний процес використання двох або більше мовних систем в межах одного акту комунікації. Значна кількість різних дефініцій підкреслюють потребу в системному впорядкуванні підходів до вивчення цього явища та його функціональних характеристик. Важливою є класифікація перемикування кодів Ш. Поплак, яка виділяє три основні типи таких переходів: *міжреченнєве*, *внутрішньореченнєве* та *перемикування*

тегів [16, Р. 2062-2065]. Окрім граматичних моделей лінгвісти також виокремлюють інтеракційні типи перемикування. Дж. Гамперц пропонує розрізняти *ситуативне* перемикування, яке зумовлене зміною зовнішніх обставин, та *метафоричне*, що використовується для зміни соціального значення сказаного [5, Р. 409-434]. У контексті соціальної взаємодії перемикування кодів може виконувати стратегії *конвергенції* (зближення зі співрозмовником) або *дивергенції* (підкреслення відмінності), а також індикативну функцію, яка дозволяє уникати культурних табу [13].

Окреслені стратегії та механізми перемикування кодів найвиразніше простежуються у просторі масової культури, де мова функціонує не лише як спосіб комунікації, а в тому числі, як продуманий інструмент впливу. Становлення феномену масової культури стало можливим завдяки процесам урбанізації, промислової революції та розвитку засобів масової комунікації [23, Р. 308-315]. У науковому дискурсі спостерігається певна термінологічна невизначеність щодо розмежування понять «масова» та «популярна» культура, що зумовлено паралельним існуванням європейської та американської наукових шкіл [3, С. 72-76]. *Масову культуру* часто визначають як продукт культурної індустрії для пасивного споживання, тоді як *популярна культура* передбачає активну участь аудиторії у створенні сенсів [18, р. 327]. Мова масової культури є специфічною системою, яка перебуває в опозиції до літературної норми, де зовнішня форма часто переважає над змістом.

Аналіз праць Т. Комарницької дозволяє виділити ключові рівні функціонування японської мови масової культури, які також притаманні китайській мові, де [2, С. 182-186]:

- лексичний рівень характеризується надмірним використанням англіцизмів для створення ефекту «престижу» та «модності» продукту.
- морфологічний рівень демонструє явища гібридизації, коли слова творяться шляхом поєднання рідних та іншомовних морфем.
- синтаксичний рівень відзначається використанням неповних речень та засобів експресивного синтаксису, що надає мовленню розмовно-фамільярного забарвлення.
- фонетичний рівень наближає мову до діалекту через ненормативне наголошування та асиміляцію.

Попри значний внесок вчених, функціонування цих механізмів у сучасному медіапросторі Китаю залишається недостатньо висвітленим. Практична реалізація перемикування кодів у таких жанрах, як комікси чи комедійний жанр сяньшен (

相声 xiàngsheng) потребує глибшого аналізу через призму цифрової трансформації. Таким чином, наявні наукові результати створюють теоретичну базу для вивчення перемикування кодів у специфічних умовах китайського культурного середовища.

Постановка завдання. Мета статті – комплексне дослідження лінгвопрагматичних особливостей функціонування перемикування кодів у мові сучасної масової культури Китаю на прикладі коміксу «I, TUZKI, U?» та п'єси «这一夜, Women 说相声». Для досягнення мети статті передбачається вирішення таких наукових завдань:

- визначити частотність та специфіку структурних типів перемикувань (міжреченневих, внутрішньореченневих, перемикування тегів) у межах досліджуваних медіатекстів;
- дослідити провідні соціолінгвістичні мотивації використання англомовних вкраплень;
- проаналізувати реалізацію індикативної функції перемикування кодів як інструменту обходу традиційних соціо-культурних табу в межах сучасного китайського медіадискурсу.

Виклад основного матеріалу дослідження та обґрунтування результатів.

I. Особливості перемикування кодів у комікс-книзі «I, TUZKI, U?».

Сучасна комікс-індустрія Китаю переживає період стрімкої трансформації: станом на 2025-2026 роки саме Китай поступово стає ключовим гравцем, що формує власну унікальну екосистему. Одним з яскравих прикладів розвитку коміксів та поп-культури Китаю загалом є кролик Тузкі. Кролик Тузкі – персонаж з коміксу, який був створений аніматоркою Момо Ванг в 2006 році. В епоху цифрових комунікацій Тузкі став справжньою сенсацією та першопрохідцем «культури емодзі».

Розпочнемо аналіз комікс-книги «I, TUZKI, U?» з класифікації за структурним рівнем (за Ш. Поплак). Міжреченнєві перемикування кодів відбувається на межі цілих речень або самостійних висловлювань. До цього типу можна віднести англомовні заголовки розділів та рубрик: “About The Book”, “About Tuzki”, “景色_Scenery”, “孤独_Loneliness”, “支撑_Support”. Сюди ж відносимо назву на звороті обкладинки: [Emotions may change your life, your life may change the world] («Емоції можуть змінити ваше життя, ваше життя може змінити світ»), яка виступає скоріше як автономний текст. Внутрішньореченнєве перемикування кодів, яке відбувається всередині речення, в одній з частин цього речення або навіть в одному слові. Прикладами слугують такі фрази: [“I, Robot” 是阿西莫夫的代表作] («Я, робот» – визначний твір

(візитівка Айзека Азімова»); [特别感谢 Julie 和 Harold 提出了很多很好的建议] («Особлива подяка Джулі (Julie) та Гарольду (Harold) за їх численні корисні поради»). Перемикання тегів – вставка коротких маркерів в речення, окремих сленгових слів тощо. До цього виду можна віднести кнопки цифрового інтерфейсу в діалогових вікнах: “cancel” та “send”.

Таблиця 1
Частотність типів перемикання кодів
(за Ш. Поплак) у комікс-книзі «I, TUZKI, U?»

Типи	Кількість	Відсоток (%)
Міжреченнєве перемикання	136	78,6%
Внутрішньореченнєве перемикання	35	20,2%
Перемикання тегів	2	1,2%
Загальна кількість	173	100%

З таблиці 1 ми бачимо, що загалом в творі зафіксовано 173 випадки перемикання кодів. Найчастіше в творі використовується міжреченнєве перемикання, яке охоплює 78,6% (136 одиниць) від усієї вибірки. Внутрішньореченнєве перемикання складає 20,2% (35 випадків). Найменше зустрічається перемикання тегів – лише 1,2% (2 випадки), що підкреслює низьку функціональну значущість коротких вставних елементів (вигуків, клішованих іншомовних слів, сленгу тощо) у межах конкретного дискурсу.

Звернімося до класифікації за функціонально-інтеракційним підходом сформованої Дж. Гамперцом, який виділяє *ситуативне* та *метафоричне* перемикання кодів. Щодо ситуативного перемикання, де зміна мови зумовлена зміною ситуації або соціального домену, найяскравішим прикладом слугує стилізація тексту під домен ЗМІ у розділі “THE TUZKIMES” з рубрикою “TOP NEWS” та датою “SUNDAY 2009”. В цьому випадку авторка за допомогою дизайну імітує західну газету (наприклад, The Times). У глобальній масовій культурі, так і в масовій культурі Китаю домен «міжнародні новини» частіше всього асоціюється саме з англійською мовою. За допомогою такої стилізації і використання перемикання кодів, авторка переносить авторитет і серйозність західних медіа-інституцій на образ кролика Тузкі, додає цьому образу глобальності. Поняття метафоричного перемикання кодів, запропоноване Джоном Гамперцом, є дуже цікавим інструментом аналізу, оскільки воно стосується безпосередньо внутрішньої інтенції автора змінити «соціальне значення» сказаного. Візьмемо як

приклад фразу “专业的就业 Professional profession” (професійна професія). Розташована поруч із зображенням кролика Тузкі, який виконує якусь роботу, ця фраза створює певний комічний ефект. У цьому випадку вибір англійської мови є свідомим і стає інструментом лінгвістичної гри. Наявність англійського варіанту перекладу поруч з китайським варіантом «专业的就业» дозволяє авторці висловити дещо іронічне та легке ставлення до професії. Нижче авторка наводить текст, який за формою є мотиваційним закликком, проте в контексті сюжету сприймається саркастично: [如果失去工作、不必发愁... 这说明新的工作, 即将来到而且可能比以前更好!] («Якщо ви втратите роботу, не хвилюйтеся...це означає, що скоро з'явиться нова робота, яка може бути навіть кращою за попередню!»).

Зустрічаємо ми і приклади *індикативної* функції, яка використовується у зв'язку з відсутністю точних відповідників та лінгвістичного пояснення. В нашому випадку це графічне відображення зміни літер у назвах «S → Z» та «Z → S» для пояснення трансформації імені персонажа в цьому випадку латиниця є незамінним інструментом: [故事里的主人公名叫 Zebatinsky, 他把自己名字中的“Z”改成了“S”, 从此命运发生很戏剧性的转变] («Головного героя історії звати Зебатинський (Zebatinsky), він змінив літеру “Z” у своєму імені на “S”, з того часу в його долі відбулися драматичні зміни»). Окрему увагу хотілось приділити обкладинці коміксу, оскільки саме обкладинка є першим етапом комунікації з читачем. На фронтальній обгортці коміксу нас зустрічають такі надписи: [我兔斯基你| I, TUZKI, U?] («Я, Тузкі, а ти?»); [兔斯基: 眯眼观人生。 情绪显哲学] («Тузкі: погляд на життя крізь примружені очі. Емоції розкривають філософію»). В цьому випадку ми спостерігаємо міжреченнєве перемикання кодів. Відзначимо, що всі надписи англійською і китайською мовою оформлені одним шрифтом та кольором, що свідчить про рівний статус цих мов. Паралельне вживання двох мов на обкладинці є проявом стратегії конвергенції – спроба автора «зблизитися» з аудиторією білінгвів (мультилінгвів тощо), показуючи таким чином свою приналежність до сучасної, прогресивної спільноти. Водночас, використання англійської мови виконує функцію підвищення «престижу», що, як вже зазначалося раніше, є характерною рисою мови масової культури.

II. Особливості перемикання кодів на прикладі п'єси – «这一夜, Women说相声» («Цієї ночі жінки виступають у жанрі сяншен»)

Особливе місце в контексті мови масової культури і в Китаї загалом посідає театральне мистецтво. Сцена китайського театру – це не просто декорації та актори, а дзеркало реального життя. Театр швидко реагує на зміни в суспільстві, на те, чим живе суспільство, про що мріють люди і які проблеми їх турбують. Один з багатьох прикладів китайського театрального мистецтва, який варто розглянути в контексті нашого дослідження – «这一夜, Women说相声» («Цієї ночі жінки виступають у жанрі сяншен») – театральна вистава, комедія в стилі *сяншен*, режисером та автором якої є Стен Лай (справжнє ім'я – Лай Шенчуань). Розглянемо частотність явища перемикування кодів в творі «这一夜, Women说相声» («Цієї ночі жінки виступають у жанрі сяншен») за класифікацією Шани Поплак.

Таблиця 2

**Частотність типів перемикування кодів
(за Ш. Поплак) у п'єсі «这一夜,
Women说相声»**

Типи	Кількість	Відсоток (%)
Міжреченнєве перемикування	6	7,32%
Внутрішньореченнєве перемикування	55	67,07%
Перемикування тегів	21	25,61%
Загальна кількість	82	100%

Таблиця 2 демонструє, що в тексті було зафіксовано загалом 82 випадки перемикування кодів. Найчастіше в творі зустрічається внутрішньореченнєвий тип перемикування кодів – 55 випадків (67,07%). Перемикування тегів зустрічаються рідше – загалом 21 випадок (25,61%). Найрідше зустрічаються приклади явища міжреченнєвого перемикування кодів – всього 6 випадків (7,32%).

Перший приклад перемикування кодів зустрічається вже безпосередньо в назві п'єси – «这一夜, Women说相声» («Цієї ночі жінки виступають у жанрі сяншен»). Хоча ми й вирішили перекладати англійське слово “women” як «жінки», в конкретній ситуації не все так однозначно. У цьому випадку використання англійського слова “women”, яке завдяки повній фонетичній ідентичності з китайським займенником «我们» (Wǒmen – ми) створює ефект лінгвістичної гри та виконує відразу декілька функцій: 1) англійське “women” акцентує увагу на гендерній приналежності виконавців ролей; 2) китайське «我们» (Wǒmen – ми) символічно включає жінок у професійну спільноту сяншен – жанр, який довгий час був суто чоловічим, та заявляє про право

жінок бути частиною цього «ми»; 3) вживання англійського слова в назві наділяє її ознаками «престижу», що дещо модернізує жанр сяншен, надає п'єсі «модну візуальну обгортку», що притаманно масовій культурі. Згідно з інтеракційним підходом Дж. Гамперца, даний випадок є класичним прикладом метафоричного перемикування кодів, що зумовлене інтенцією автора змінити «соціальне значення» сказаного.

Цікавим також є момент п'єси, де автор використовує англійську мову замість китайської для спортивних команд: [One more, two more..] («І один, і два...»); [Come on! I know you can do it! Do it.] («Нумо! Я знаю, ти можеш це зробити! Зроби це!»). У наведених випадках зафіксовано міжреченнєву зміну кодів. Контекстом для вживання цих фраз слугує діалог героїнь про важливість підтримання фізичної форми жінками в сучасному світі. У цьому контексті, перемикування на англійську мову стає свідомим вибором, який дозволяє реалізувати лінгвістичну гру та посилити сатиричний ефект – засіб висміювання сучасних ідеалів. Разом з тим варто відзначити, що фітнес-культура в її сучасному форматі прийшла в країни Азії із Заходу. У свідомості мовця такі англійські команди, як “Come on!”, “Do it!” сприймаються як невід'ємна частина цього спортивного ритуалу. Звісно, можна вдатися до використання китайських відповідників (наприклад, «加油» – jiāyóu (нумо, вперед, ти зможеш) або «继续» – jìxù (продовжуй)). Проте використання цих фраз китайською мовою в нашому конкретному випадку сприятиме втраті специфічного драйву та енергетики, яку дає англійська мова як мова-оригінал глобальної індустрії спорту.

Ще одним моментом п'єси який варто розглянути – приклади перемикування тегів, а саме використання латинських абrevіатур “SJB”, “WBD” та “BC”. Ці абrevіатури функціонують як автономні одиниці, вони не потребують синтаксичної інтеграції в граматичну рамку китайської мови. Згідно нашого теоретичного обґрунтування, перемикування кодів може виконувати індикативну функцію, що допомагає уникнути певних табу-йованих тем шляхом залучення інших мовних систем. В нашому випадку латинські скорочення «SJB» (від 神经病shénjīngbìng – псих), «WBD» (від 王八蛋wángbādàn – негідник) та «BC» (від 白痴báichī – ідіот) у діалогах героїнь використовуються автором як спосіб уникнення грубої лексики та прямих образ. Використання латинського алфавіту замість ієрогліфів дозволяють «завуалювати» лайку, і разом з тим, зберігати гостроту сатири, що притаманно жанру сяншен. При

цьому, вистава залишається в межах цензурних та етичних норм театральної сцени. Також такий підхід можна вважати проявом стратегії конвергенції – спроба автора зблизитися з молодіжною аудиторією за допомогою використання латинізованого запису китайських ієрогліфів. Молодь Китаю часто використовує подібні буквені скорочення в якості інтернет-сленгу для щоденного спілкування.

Висновок. Проведене дослідження особливостей перемикання кодів у мові масової культури Китаю дозволяє констатувати, що цей феномен не є випадковим, а свідомою лінгвопрагматичною стратегією. У коміксі «I, TIZKI, U?» переважає міжреченнєве перемикання (78,6%), тоді як у п'єсі «这一夜, Women说相声» домінують внутрішньореченнєві перемикання кодів (67,07%). Основними соціолінгвістичними мотиваціями використання англомовних вкраплень виступають стратегія конвергенції (зближення

з конкретною публікою) та створення так званого «ефекту престижу», що дозволяє авторам підвищити статус продукту та його приналежність до глобального культурного простору. Крім того, перемикання кодів виконує важливу індикативну функцію, яка в китайському медіадискурсі стає незамінним інструментом обходу соціокультурних табу. Наприклад, використання латинських абrevіатур (SJB, WBD, BC), які дозволяють завуалювати грубу лексику та зберігати гостроту сатири в межах цензурних норм. Вважаємо, що перспективи подальших розвідок у даному напрямку вбачаються в розширенні емпіричної бази дослідження за рахунок залучення інших жанрів масової культури Китаю, наприклад, теле-серіалів (дорам), фільмів, музичної індустрії, реклами тощо. Доцільним також буде дослідити вплив цифрової трансформації на формування нових гібридних комунікативних моделей у молодіжному середовищі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Жлуктенко Ю. О. Мовні контакти. Проблеми інтерлінгвістики. Київ : Вид-во Київ. ун-ту, 1966. 135 с.
2. Комарницька Т. К. Мова масової культури як об'єкт лінгвістичного дослідження. Закарпатські філологічні студії. 2023. Вип. 29, т. 2. С. 182–186. URL: http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/29/part_2/34.pdf (дата звернення: 16.02.2026). DOI: 10.32782/tps2663-4880/2023.29.2.34
3. Комарницька Т. К. Мова масової культури, мова популярної культури чи мова поп-культури: термінологічна невизначеність. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2024. Т. 35 (74), № 3, ч. 1. С. 72–76. DOI: 10.32782/2710-4656/2024.3.1/13
4. Bilingualism statistics: How many people in the world are bilingual? / Preply. 2024. URL: <https://preply.com/en/blog/bilingualism-statistics/> (дата звернення: 16.02.2026).
5. Blom J. P., Gumperz J. J. Social meaning in structure: Code-switching in Norway. Direction in sociolinguistics / eds. J. Gumperz, D. Hymes. New York : Holt, Rinehart, Winston, 1972. P. 409–434.
6. Bloomfield L. Language. New York : Henry Holt and Company, 1933. 56 p.
7. Europeans and their languages: Special Eurobarometer 540 / European Commission. Brussels, 2024. 154 p. URL: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2979> (дата звернення: 16.02.2026).
8. Giles H., Powesland P. Accommodation theory. Sociolinguistics: A reader. New York : Palgrave Macmillan, 1997. P. 232–239. DOI: 10.1007/978-1-349-25582-5_19
9. Grosjean F. Transfer and language mode. Bilingualism: Language and Cognition. 1998. Vol. 1, no. 3. P. 175–176. DOI: 10.1017/S1366728998000285
10. Haugen E. The Analysis of Linguistic Borrowing. Language. 1950. Vol. 26, no. 2. P. 210–231. DOI: 10.2307/410058
11. Haugen E. The Norwegian language in America: A study in bilingual behavior. Philadelphia : University of Pennsylvania Press, 1953. Vol. 1. 7 p.
12. Kebeya H. Inter- and Intra-Sentential Switching: Are they really Comparable? International Journal of Humanities and Social Science. 2013. Vol. 3, no. 5. P. 225–233.
13. Liang J. The Causes and Applications of Code Switching Between Chinese and English in Social Intercourse. Sino-US English Teaching. 2023. Vol. 20, no. 6. 238 p. DOI: 10.17265/1539-8072/2023.06.005
14. Myers-Scotton C. Multiple Voices: An Introduction to Bilingualism. Malden, MA : Blackwell Publishing, 2006. P. 3–4
15. Myers-Scotton C. Social Motivations for Codeswitching: Evidence from Africa. Oxford : Clarendon Press, 1993.
16. Poplack S. Code Switching (Linguistic). International Encyclopedia of the Social and Behavioral Sciences. Amsterdam : Elsevier, 2001. P. 2062–2065. DOI: 10.1016/B0-08-043076-7/03031-X
17. Rask R. Undersøgelse om det gamle Nordiske eller Islandske Sprogs Oprindelse. Kjöbenhavn : Gyldendal, 1818. 30 p.
18. Reifová I. a kol. Slovník mediální komunikace. Praha : Portál, 2004. 327 p.

19. Sapir E. Language: An Introduction to the Study of Speech. New York : Harcourt, Brace and Company, 1921. P. 205-206
20. Schleicher A. Die Sprachen Europas in systematischer Übersicht: Linguistische Untersuchungen. Bonn : H. B. König, 1850. 2 p.
21. Schuchardt H. Slawo-deutsches und Slawo-italienisches. Graz : Leuschner & Lubensky, 1884.
22. Skutnabb-Kangas T. Bilingualism or Not: The Education of Minorities. Clevedon : Multilingual Matters, 1984. 81 p.
23. Sokołowski M. Mass culture versus popular culture. Olsztyn : The Faculty of Social Sciences, University of Warmia and Mazury in Olsztyn, Poland, P. 308-315
24. Weinreich U. Languages in Contact: Findings and Problems. The Hague : Mouton Publishers, 1968. 1 p.
25. Windisch E. Zur Theorie der Mischsprachen und Lehnwörter. Berichte über die Verhandlungen der Königlich Sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften zu Leipzig. Philologisch-historische Classe. 1897. Bd. 49. P. 101–126.

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 24.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 07.05.2026